Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 58. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 12-го БЕРЕЗНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 12, 1980 No. 58. VOL. LXXXVII.

УНС ПЛЯНУЄ МІЛЬЙОНОВУ КУЛЬТУРНУ ФУНДАЦІЮ

ОРГАНІЗАЦІЙНІ, ФІНАНСОВІ, ВИДАВНИЧІ ТА ІНШІ АКТУАЛЬНІ СПРАВИ БУЛИ ПРЕДМЕТОМ НАРАД І РІШЕНЬ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС

Джерзі Си">ті. — Можливість створення одномільйонової культурної фундації Українського Народного Союзу, прибутки з якої були б призначені головно на премії за найкращі досягнення в поодиноких ділянках української культури в Америці і Канаді, разом із завжди актуальними організаційними, фінансово-інвестиційними, видавничими та іншими справами і проблемами були предметом нарад і рішень на черговому засіданні Головного Екзекутивного Комітету УНС, що відбулося тут у власних приміщеннях в Українській Будівлі УНС минулої суботи, 8-го березня. В цілоденних нарадах, що їх відкрив і ними проводив головний предсідник д-р Іван Флис, рзом з ним взяли участь екзекутивні урядовці: головний директор УНС для Канади сен. Павло Юзик (який,вже наступного дня в неділю виїхав до Риму на наради НАТО, в якому він репрезентує канадський парлямент), заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир пані Уляна Дячук та головний організатор Василь Оріховський. Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась виправдав свою неприявність. Були приявними на нарадах також головний контролер проф. д-р Бодан Гнатюк та редактор-емерит Антін Драган.

Звіт головного касира пані Уляни Дячук

Після відкриття та вступних формальностей, наради Головного Екзекутивного Комітету УНС започатковано традиційно звітом головного касира пані Уляни Дячук.

Звітодавець насамперед поінформувала про нові інвестиції у вартісних паперах та в гіпотечних позичках, які апробовано, і в дальшому подала загальний розвиток і стан майна УНСоюзу в 1979-му році, порівнюючи з відповідними касовими позиціями в двох попередніх роках. Із звіту виявляється, що УНСоюз мав у минулому 1979-му році всіх разом $6,637,091.00 прибутків, при чому з членських вкладок вплинуло до каси УНС 3,031,949.00 долярів, а відсотки від інвестицій принесли 2,295,032.00 долярів. Видатки УНС в тому часі виносили 5,716,177.00 долярів і були тільки на 5,928.00 більші від видатків у попередньому році. Найбільші позиції у видатках становлять суми виплат членам і їх спадкоємцям титулом дозрілих грамот і грамот забезпечень від нещасливих випадків, посмертні виплати забезпечень спадкоємцям, виплати дозрілих вивінувальних грамот, виплата дивіденди членам,яка в звітовому році виносила точно 527,636.00 долярів. Поважну позицію у видатках становлять видатки „Свободи", які в минулому році виносили 730,950.00 долярів, з чого УНСоюз доплатив за членів 407,700.00 долярів (як відомо, члени УНС платять за „Свободу" річно тільки по 7.80 дол., тоді, як кошта продукції газети виносять уже понад 30.00 долярів).

Характеризуючи видатки УНС та мавши на увазі, що виплати забезпечень по смерти членів виносили 792,745 у порівнянні з 970,640 дол., що їх виплачено за дозрілі вивінувальні грамоти, звітодавець наголосила куди більше життєвий, аніж „посмертний" характер забезпечення УНСоюзу, бо з цього забезпечення куди більше користають члени за життя, аніж їхні спадкоємці після їхньої смерти. Майно УНС з кінцем 1979-го року переступило вже 44 мільйони і виносило точно 44,036,212 долярів, збільшившись точно на 920,913.00 долярів.

Окремо пані Дячук звітувала про фінансовий стан Української Будівлі УНС, що нею формально відає Українська Національна Корпорація Дому УНС. Із звіту виходить, що прибутки Дому з чиншів та інші в звітовому році принесли 1,657,498 дол.,себто на 76,129 дол. більше,ніж у попередньому році,а видатки виносили 1,346,250 дол.,себто на 24,470 дол. більше від попереднього року. УНСоюз має інвестованих у цій Будівлі 8,000,000 дол.власних фондів, 4,095,200 позичок від членів УНС на т. зв. Боргові зобов'язання і 1,470,000 дол. позичених в банку.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

У 1979-му році приєднали секретарі та організатори 2,648 нових членів, в тому 796 в департаменті молоді, 1,445 дорослих та 407 з грамотами акцидентового забезпечення. Всі ці нові члени взяли разом суму $7,316,500 забезпечення. Рік раніше прибуло до УНСоюзу 2,982 нових членів, які забезпечилися на суму $7,544,000

Втрати членства у звітовому 1979-му році мало різнилися своїми числами від втрат членів у 1978-му році. Суспендованих членів у 1979-му році було 285, а в 1978-му році їх було 268, грошові звороти вибрали у 1979-му році 859 членів, а рік раніше таких зворотів було 853. Смертних випадків було в 1979-му році 899, а рік раніше 911. Збільшилися тільки виплати вивінування в 1979-му році, в якому припала 20-та річниця багатьох з нових членів 1959-го року. Так же само більшим було число грамот, за які власники закінчили платити вкладки, як це було в 1978-му році.

УНСоюз закінчив 1979-ий рік із станом 64,835 активних членів та з числом 85,928 всього членства, включно із виплаченими грамотами та грамотами на безплатному продовженні забезпечення. В активному членстві втрата на чисто за 1979-ий рік виносила 1,794 членів, а в загальному числі членів зменшився УНСоюз на 1,147 членів.

Активні члени УНСоюзу за станом з 31-го грудня 1979-го року були забезпечені на суму $111,440,307, а загал членів був забезпечений на суму $128,231,660. Сума всіх забезпечень УНСоюзу з кінцем 1979-го року виносила $165,578,410. В сумі забезпечення всіх членів закінчився 1979-ий рік прибутком на $970,598.

(Закінчення на стор. 3)

ПОВІДОМЛЕННЯ

Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу пошукує відповідних осіб на постійну працю в Редакції „Свободи". Зголошення, з поданням життєпису і кваліфікацій, прохається надсилати до Головної Канцелярії УНС на руки головного предсідника д-ра Івана О. Флиса.

ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОФЕСОР КРИТИКУЄ „РУССКИЙ" СЛОВНИК

Кембрідж, Масс. (Роман Процик). — „Якби цей скандально нікудишній історичний словник був складений аматорами з якогось загумінкового педагогічного інституту, то можна б було справу облишити. Алеж Словарь 'русского Языка XI-XVII вв.' Академії наук СССР, і включає в своєму редакційному складі прізвища відомих заслужених русистів, як Аванєсов, Борковський, Котков, Трубачов, Філін і Черепнін з „відповідальним редактором" Бархударовим,... тому рецензент зобов'язаний хоч би вибірковими прикладами підперти свої неґативні судження." — Такими словами проф. Горацій Лант, гарвадський лінґвіст та член постійного Комітету Українознавчих Студій Гарвардського Університету, починає свою рецензію третього та четвертого томів „Словаря русского языка" (Москва, 1977-).

Професор Лант пише, що „Словарь русского языка" в самій своїй назві не означає жадного лінґвістичного ані етнографічного поняття. Джерела, використані для словника, і то недбайливо, можуть лише в найширшому значенні з найбільшою бідою рахуватися „російськими", і хіба лише тому, що містилися в старих межах російської імперії і були написані кирилицею. Визначення дат в словнику безглузде через постійну відсутність найраніших та найпізніших дат вживання слів.

Проф. Лант твердить, що роля редакційної колеґії зводиться до того, щоб в словнику „забезпечити великоросійське імперіялістичне упередження".

Це не вперше проф. Горацій Лант, норвежець з походження, гостро критикує совєтську псевдонауку. Ця рецензія, яка недавно появилася в широко відомому науковому журналі „Language", має особливо важливе значення для українців, через те, що московський багатотомовий історичний словник російської мови, про який іде мова, претендує на так звані пам'ятки російської мови вже з XI ст., хоч Москву засновано лише в половині наступного, тобто XII століття. Тут стає ясно, що Москва пробує таким словником узаконити інтеграцію української княжої доби в історію Росії. Друкування „Словника" — це один з нових фаз теперішньої московизації. Це спроба викорінити і присвоїти Москві історичну основу української мови.

Невідкличним обов'язком українських науковців-патріотів на еміграції стає отже боротьба проти такого лінґвіциду в історичному й актуальному аспектах. Але не гірше від українських науковців таку боротьбу,на сторінках американського наукового журналу,розвинув висококваліфікований американський науковець,професор Гарвардського університету і співробітник Українського Наукового Інституту в Гарварді, проф. Лант. Він спиняє стару американську наукову традицію безкритичного споживання совєтських псевдонаукових догм й наукового обґрунтовування російського імперіялізму і виводить на денне світло невдалу большевицьку спробу приписати Росії мовні явища, які існували повне століття перед її заснуванням.

Нюйоркська громада по-інакшому відзначила Роковини Т. Шевченка

Ню Йорк, Н.Й. (В. Л-ць). — Цього року українська громада великого Ню Йорку дещо по-інакшому відзначила в неділю, 9-го березня ц.р. у великій залі середньої школи Стайвесон Роковини Пророка і Співця України Тараса Шевченка: замість кожнорічного концерту, тобто традиційної академії, Студія Мистецького Слова пані Ладії Крушельницької виконала постановку п.з. „В поклоні Великому Кобзареві", до якої входили дванадцять віршів Т. Шевченка. У першій частині програми під назвою „Доля Дівчини й матері", виступали студенти Студії Мистецького Слова — Арета Гарасимчук, Дзвінка Кобаса, Ксеня Зелик, Таня Поритко, Леся Галів, Ляриса Певна, Дарка Лещук, Уля Кекіш, Оленка Певна, Наталка Моцюк, Люба Вижницька, Марта Івашків, Хризанта Гуглевич, Мелася Соневицька. „На дев'яте березня" Євгена Сверстюка і „Заповіт" по-мистецьки відзитав Орест Кебало.

У другій частині учасники Студії поставили драматизовану поему, „Неофіти" у якій брали участь: Олег Данилюк, Богдан Кузишин, Аскольд Кобаса, Юрко Микитин, Юрко Пастернак, Леся Галів, Хризанта Гуглевич, Арета Гарасимчук, Дзвінка Кобаса, Таня Поритко, Ксеня Зелик, Наталка Моцюк, Марта Івашків, Дарка Лещук, Уля Кекіш, Мелася Соневицька.

Проводила в цілому імпрезою — знавець і невтомний працівник на культурному відтинку п-ні Лідія Крушельницька, працю якої біля 500 присутніх знову мали нагоду подивляти і захоплюватись справжнім мистецтвом слова, яким було вшановано Т. Шевченка. І тому слушно підмітив один з учасників свята кажучи, що „треба дійсно подивляти оцей живий „Кобзар" вивидений на сцені, бо ледве чи можна було краще відзначити пам'ять Пророка України, як його пламенним словом".

Музичним оформленням і керівництвом ведення програми займався відомий композитор і музиколог д-р Ігор Соневицький. За хереографію відповідала п-ні Ольга Ковальчук-Івасівка, колишня артистка київської і львівської сцен; за оформлення сцени інж. Тараз Гірняк; за світло Юрко Ґречило.

Імпрезу влаштовували Наукове Товариство ім. Шевченка і Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітальний Відділ УККА.

У ЛМКЛЮБІ ВІДБУДЕТЬСЯ ВЕЧІР В ПОШАНУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Ню Йорк, Н.Й. — Із Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 14-го березня, в год. 7-ій вечора, тут у приміщенні цього Клюбу при 136 Друга евеню, відбудеться Вечір в пошану Тараса Шевченка з такою програмою: д-р Юрій Старосольський доповідатиме на тему: „Думка про мистецтво і Шевченкову долю"; Марта Мусійчук-Кокольська, оперова співачка виступить із сольоспівом при фортепіяновім супроводі проф. Калини Чічки-Андрієнко; та мистецьке читання творів виконає Евеліна Белюц, колишня артистка чернівецького театру.

ІРАН ПОБОЮЄТЬСЯ МОЖЛИВОГО НАПАДУ СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ

Тегран, Іран. — Президент Абольгассан Бані-Садр публічно перестеріг Іран, що тепер, коли вся увага Ірану звернена на американських закладників, Совєтський Союз приготовляється до нападу на Іран, як тільки „скінчить" із сусідом Ірану Афганістаном.

В редакційній статті, поміщеній в журналі „Ісламська революція", Бані-Садр писав:

„Хто може заперечити, що Росія робить все можливе, щоб нас анґажувати в ці забави (натяк на демонстрації екстремістів під американською амбасадою. — Ред.) тоді, коли вона вигідно викінчує Афганістан, а потім поверне на нас. Якщо хтось ще досі має сумніви, він повинен розважно глянути на діяльність в останніх днях партії Тудеґ (комуністи) та її підлеглих груп".

Члени тієї партії беруть дуже активну, якщо не провідну, участь в масових демонстраціях під американською амбасадою, закликаючи до дальшого ув'язнення американських закладників.

В тому самому часі міністер закордонних справ Садеґ Ґотбзадеґ видав ультиматум екстремістам в американській амбасаді передати закладників Революційній Раді або дозволити Інвестиґаційній комісії ОН відвідати американців в амбасаді. Він, одначе, не сказав, що робитиме уряд, якщо екстремісти не послухають його ультимутуму.

Екстремісти, які силою держать американських дипломатичних працівників вже понад чотири місяці, заявили на пресовій конференції, що вони готові передати американських закладників до розпорядження уряду будь-коли, якщо людей повідомлять наперед про передачу. Один з представників студентського комітету заявив, що передача закладників Революційній Раді в ніякому разі не означає, що вони будуть звільнені.

Пакістан перестерігав Америку про пляновану совєтську інвазію на Афганістан

Гамбурґ, Західня Німеччина. — Пакістанський уряд твердить, що ЗСА були в час попереджені про можливий напад на Афганістан, але американський уряд цю пересторогу зіґнорував.

Цю вістку подав пакістанський президент Зія Уль-Гак у спеціяльному інтерв'ю, яке появилося в німецькому журналі „Дер Шпіґель" 8-го березня. Зія твердить, що американці відкинули цю пересторогу, додаючи, що „не такий страшний чорт, як його малюють". Дехто також уважав, що Пакістан перебільшує небезпеку з боку СССР, щоб одержати допомогу Вашінґтону для себе.

Як відомо,президент Картер запропонував Пакістанові військову та економічну допомогу в сумі 400 мільйонів долярів після совєтської інвазії на Афганістан одноразово натискаючи, щоб Пакістан занедбав справу атомової бомби, над якою іде там праця. Тому минулого тижня Пакістан відкинув цю пропозицію Картера, заявляючи, що запропонована сума невистачальна для потреб Пакістану і тільки послужить провокацією для СССР.

У своїм інтерв'ю Зія сказав, що він пропонував Америці відновити обопільний пакт з 1959 року, який дозволяв Америці робити контракти для продажі зброї та інших форм допомоги. Проте американська Адміністрація, хоч підтримує визвольні рухи проти совєтської аґресії в Азії, не хоче давати важкого узброєння Пакістанові через відмову пакістанського уряду спинити заходи виробу власної атомової зброї, в чому особливо зацікавлена Індія, що має давні порахунки з Пакістаном і не хоче бачити його атомовою потугою.

У Вашінґтоні стараються зревідувати законодавство відносно допомоги Пакістанові та уможливити всебічну допомогу цій загроженій совєтами країні.

Американські урядові чинники відмовляються давати будь-які відповіді відносно закидів Москви, що Вашінґтон таємно озброює афганських повстанців і дає їм всіляку іншу допомогу з Пакістану.

Баски вибрали перший парлямент автономної країни

Сан Себастіян, Еспанія. — У виборах, що відбулися 9-го березня в країні Басків, Баскська національна партія вийшла переможцем у перших виборах до провінційного парляменту,який матиме тяжке завдання втримати рівновагу між сепарастичними партизанами та „недужим господарством" у цій найбільш неспокійній частині Еспанії.

По одержанні майже всіх голосів, виявилося, що баскські націоналісти, коаліція баскських груп з великим відсотком елементу середньої кляси, виграли 25 місць зі всіх 60 мандатів автономної леґіслятури.Дві радикальні партії, які ґравітують до сепаратистичної організації ЕТА, одержали 17 мандатів, Соціялістична партія — 9 місць, Консервативна партія, яка є тепер при владі і з якої вийшов прем'єр-міністер Адольфо Суарез, залишилася лише з шістьма мандатами; комуністи здобули тільки одне місце.

Загальний вислід виборів вказує на дальші тертя і конфронтації між баскськими законодавцями та Мадридом, де консервативні політики та військові напевно будуть пояснювати вислід виборів дальшою радикалізацією провінції.

Два місяці тому баскські націоналісти відтягнули свої представників з „кортезу" (парлямент), обвинувачуючи Мадрид, цебто прем'єр-міністра Суареза в тому, що він нібито спиняв процес передачі влади до провінційного правління.

Однією з націоналістичних ґруп є Ґеррі Батасуна, яка стоїть близько до сепаратистів, що домагаються самостійности для Баскії з баскських провінцій Еспанії та південної Франції, і яка заявила, що вона відкличе своїх 11 представників з нового парляменту, якщо він не зірве зв'язку з Мадридом.

„ВАС НЕ ПЕРЕВИХОВАЛИ ЗА 27 РОКІВ" — ЗАЯВИВ ОФІЦЕР КҐБ СИМЧИЧЕВІ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — У самвидаві поширюється розповідь про теперішню долю Мирослава Симчича, 1923 року народження, якого в 1949 році Івано-Франківський суд засудив на 25 років ув'язнення за участь в ОУН і УПА. Своє покарання Симчич відбув у різних тюрмах і таборах, зокрема в Магадані, на Колимі (8 років), а згодом в Пермській області. В серпні 1956 року Президія Верховної Ради СРСР обнизила йому термін, в результаті чого в 1963 році його звільнили. Але чотири роки пізніше його справу знову відновили, мовляв, за додаткові „злочини".

Від того часу він до сьогодні в ув'язненні, хоч його строк закінчився при кінці 1979 року. Проте замість звільнення восени 1979 року Симчича разом з іншим колишнім упівцем Василем Підгородецьким завезли до Верхньої Косьми, 120 кілометрів від міста Кізеля, що є центром вугільного басейну в Пермській області. Їх ув'язнили, разом з кримінальними злочинцями в таборі біля міста Губаха, де Симчич має перебувати до 30 січня 1982 року, а Підгородецький до 1981 року.

Це нове покарання — результат участи Симчича і Підгородецького у боротьбі політв'язнів проти терору таборової адміністрації під час перебування в таборі за політичні „злочини". Конкретно Симчичеві цей новий присуд винесено за його участь у повстанні політв'язнів у Маґадані в 1953 році. Перед вивезенням Симчича і Підгородецького до цього табору, їх обдурили офіцери КҐБ, повідомляючи, що вестимуть їх на волю. Тому обидва в'язні не взяли зі собою ніяких теплих одягів чи навіть білизни на зміну.

У згаданому самвидавному документі читаємо про Симчича: „Він дуже схуд. Скрізь висить сама шкіра. В цьому таборі на Верхній Косьмі голод, якого Симчич не бачив ще з часів Колими. Там усе розкрадається, продається і купується. Хто має гроші, має все, починаючи від тумбочки й закінчуючи чобітьми, брезентовою курткою. В зоні не купиш ні конверта, ні ручки, ні стрижня до ручки. Листи надходять не реґулярно... Йому запропонували писати додому по-російськи, а він відмовився. Сказав, що не писав і не буде писати російською мовою. Симчич працював два місяці в лісі на будівництві. Він хворий: дві виразки шлунка, гіпертонія, ревматизм, запалення суглобів.. Написав заяву про переведення назад на Всесвятську чи табір Запорізької области... Приїздив начальник управління по режиму полковник Карпов для знайомства зі Симчичем та Підгородецьким. Він мав тригодинну розмову з кожним з них. Симчичеві він задав питання:

„Що вас змусило стати на цей шлях?" Симчич провів йому ниточку від часів Петра І до нині. Після цього Карпов сказав: 'Я бачу, що вас не перевиховали за 27 років, а я тим більше не беруся. Залишайтеся при своїх переконаннях'. — На цьому їхня розмова закінчилася".

Усі дотеперішні заходи дружини Симчича Раїси та його самого для того, щоб переїхати в інший табір, досі безуспішні. Органи влади, до яких вони звертаються, здебільшого не дають відповіді або відмовляють задовільнити прохання. Симчичі мають двох синів школярів.

А Василь Підгородецький, який ділить долю Симчича, пише:

„Тут половина хворіє сифілісом та всякими хворобами... Старівся я в неволі. Беруть своє роки, котрі дедалі ведуть руйнацію мого виснаженого організму. Правда, можу запевнити, що духом я не занепадаю і дивлюся на це підле життя спокійно, хоча розумію, що мене чекає. Самі знаєте — все я бачив на своєму шляху..."

Київський театр „звітує" Москві

Москва. — Київський український театр ім. І. Франка, відзначуючи своє 60-річчя — „ознаменував його творчим звітом" у Москві, — інформує київська газета „Культура і Життя".

Десятиденні ґастролі цього театру попередило інтерв'ю кореспондента цієї газети з головним режисером цього театру, народним артистом УССР А. Данченком, який після своєї заяви, що це для театру „велика честь виступати у дні нашого ювілею в столиці Батьківщини", складаючи їй свій „творчий звіт", розповів кореспондентові про їхню програму. Він сказав, що із сучасних драматичних творів театр поставить „Дикого Ангела" Олексія Коломійця, а з минулих — кермуючись думкою про „особливу відповідальність" і у рік російського письменника і драматурга А.П.Чехова —поставить твір цього ж автора „Дядя Ваня". Театр виступить також з драмою Івана Франка „Украдене щастя".

У дальшій розмові А. Данченко заповів, що театральний ансамбль запляннував зустрічі з „трудящими" по заводах, підприємствах, школах тощо.

Розмова закінчилась черговим пеаном А.Данченка в сторону Москви, який сказав, що їм „приємно", що виступ буде відбуватись у „рідному залі", яке, мовляв, означатиме „незриме рукостискання побратимів".

Гаразди „радянського способу життя"

Київ. — Київська газета „Радянська Україна" в рубриці „Колючі рядки", розповідає про недоладки в їхній країні.

Ось в одному селі чоловік купив для висмоктування води потрібний йому насос з ґарантією на півтора року. А він „не працював і півгодини", — скаржиться цей чоловік. Тому, що точної адреси ґарантійної майстерні завод не подає, він ходив по всіх майстернях, але звідусіль приходила одна відповідь: „Ми не ремонтуємо". А тепер хіба треба „поставити той горе-насос і дивитись на нього, як на експорт бракоробства".

Скаржиться також і одна мати, написавши до „Радянської України", що їй довелось подорожувати з малими дітьми. Каже вона, що на автобусній станції Ставище Київської области, щоб удогіднити подорожування з малими дітьми, відкрито кімнату матері і дитини. Однак, коли ця жінка зайшла туди, її поінформовано, що така кімната вправді існує, але немає нікого, щоб обслуговувати це приміщення. І, як це воно, — запитує жінка — „виходить отой захід задля окозамилювання? А те, що матерям з дітьми доводиться вистоювати в черзі — нікого не обходить"?

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вибори в Америці і ми

Після перших правиборів у стейті Ню Гемпшир під кінець лютого ц. р. — у різних стейтах відбуваються такі правибори, на яких вибирають делеґатів до тієї Виборчої Колеґії, яка, підрахувавши голоси, проголошує вибір нового президента З'єднаних Стейтів. І за кожним разом, так і тепер найважливіше не є те, на кого голосувати, а взагалі, щоби голосувати. Найважливіше те, щоби користати з найпершого привілею, який водночас є почесним обов'язком, віддати свій голос на одного з кандидатів. А їх є цілий вахляр, почавши від дуже консервативного діяча скінчивши на дуже ліберальному. Кожен може вибрати собі того, хто більше підходить індивідуальному соціяльно-політичному світоглядові. Можна теж керуватися симпатіями-антипатіями, бо між кандидатами є і такі, які мають свій особистий чар — американський „чарм", є й такі, які своїм минулим чи своїм способом життя можуть декого відштовхувати. Але це вже подробиці. Головне, щоби не проголошувати „моя хата скраю" і не бути „невтральним", бо це дискваліфікує таку людину як людину асуспільну.

Ми, українці в Америці, не живемо ма Марсі, а ділимо долю із усіма іншими американськими громадянами, кровно зацікавленими в таких життьових справах, як: інфляція, доріжня, безробіття, злочинство, ціни на газоліну, засоби комунікації, безпека комунікаційних засобів, кошти лікування, умовини життьового і здоровного забезпечення, кошти освіти для дітей і молоді, і так далі і тому подібне: це все належить до життя і це все у величезній мірі залежить від законодавства. І коли хтось нарікає і має претенсії до Президента, до Конгресу, до стейтової Асамблеї — то хай спершу запитає себе: на кого ти голосував, кого ти висилав до Білого Дому, до Капітолю? Живемо у системі демократії, не уявної, не фальшивої, не „соціялістичної" із забріханою конституцією, а тієї демократії, що її символом є „праведний закон Вашінґтона", що про нього мріяв Шевченко для України.

Але ми, українці в Америці, маємо, крім названих і їм подібних сутожиттьових турбот, ще найбільшу турботу, ще найболючішу проблему: долю уярмленої України. І тому мусимо у виборі кандидатів на президента, сенатора, конгресмена, губернатора, керуватися ще особливим критерієм: як даний кандидат ставиться до проблеми Сходу Европи, як він ставиться до комунізму, чи і що він знає про російсько-большевицький імперіялізм, чи взагалі знає будь-що про Україну, її минуле і її змагання до волі?!

Найбільшою політичною партією у двопартійній системі Америки (не беремо під увагу партій, існуючих формально за назвою, а таких, які рішають у політичній структурі цієї країни) була і є Демократична партія, звана партією народу". Ця партія завжди справді клала і далі кладе натиск на соціяльно-економічні проблеми, схиляючись до соціялізму, коли йдеться про концепцію участи держави в різних ділянках суспільного життя. Тому не дивниця, що перші українські поселенці в ЗСА в масі підтримували активну Демократичну партію. З напливом до Америки імtotals іміґрації у трагічному для України висліді Другої світової війни, у підході до кандидатів і виборів на перше місце висунулась закордонно-політична, а не внутрішня проблематика.

На превеликий жаль — американське суспільство та зокрема американський політичний світ раніше нічого не знав про Схід Европи, утотожнюючи його з „Рашія" і тепер у цьому відношенні змінилося розмірно небагато. Бо хоча існують уже добре поінформовані референти, добре ознайомлені з проблематикою учені й деякі пресові чи телевізійні коментатори, то коли, наприклад, перечитати список трьох демократичних кандидатів на президента і сімох республіканських, то, може, одного-двох можна зарахувати до знавців або цілого Сходу Европи, або бодай до добрих знавців комунізму, його суті і його загрози для світу. Це сумно, але правдиво. І в нинішній страшенно загрозливій для вільного світу ситуації, коли совєтський імперіялізм безцеремонно сягає по одну за другою країною на африканському і азійському суходолах, і коли російсько-большевицька імперія з ласки вільного світу, Америки в першу чергу, почавши від злощасного Ялтинського договору, простяглася аж над Дунай і Велтаву, де кожен український громадянин Америки повинен передусім дивитися: чи даний кандидат готов протидіяти цій загрозі російсько-большевицького експансіонізму, чи легковажить собі його. Чи той або інший кандидат далі задивлений у велич „Рашія" і прагне тільки торгувати із „Рашія", яка є економічним великопростірним обширом, чи свідомий потреби розвалу того ворожого колоса, збудованого американськими машинами, кормленого американською пшеницею і кукурудзою та толерованого у перегонах, в якій насправді той совєтський колос „наздігнав і перегнав" Америку в різних родах зброї. Голосуйте і голосуйте на таких кандидатів, які будуть діяти на послаблення а не на дальше скріплення СССР. Та в найпершу чергу голосуйте на таких кандидатів, які знають про Україну і прихильні змаганням України до державної волі.

У Харкові пошукують за ... бандурою

Харків. — У київській газеті „Культура і Життя" появилася невелика нотатка п. з. „Шукаємо за бандурою". Справа в цьому, що член ансамблю бандуристок Харківського університету, скаржиться, що хоча бандура для неї — її улюблений інструмент, але грати на ньому вона може тільки на репетиціях.

Вона ж мешканка Харкова і майже щоденно навідується до крамниці з різними інструментами „Мелодія", але вона там ... „ніколи не бачила жодної бандури". Коли запитує продавця — в чому справа, завжди приходить однакова відповідь: „Дефіцит. Бувають дуже рідко".

При кінці нотатки ця жінка, не знаючи де їй цей інструмент дістати, запитує: „Де ж купити бандуру?"

Панас Феденко

ВИГОДИ ДЕМОКРАТІЇ

Маю знайомого земляка, що охоче критикує демократичний устрій: він прихильник диктатури. Для того навіть слова поета Гомера цитує:

„Недобра річ многовладство і нехай буде один володар"! Особливо бере мій земляк за ознаку „занепаду", коли почує, що в тій або іншій демократичній країні трапиться скандал: наприклад, одного або й більше число законодавців, членів парляменту піймають „на гарячому", на хабарництві.

Таке сталось недавно в Вашінґтоні: фальшивий „арабський шейх" (в дійсності — аґент установи, що має назву Еф-Бі-Ай, дав хабаря членові палати репрезентантів, щоб розкрити його підкупність.

— „Ось вам ваша демократія!" — Задоволено каже мені прихильний до диктатури земляк. Довелося мені пригадати землякові деякі факти з давніх часів і з нової доби.

Перед створенням режиму монархії в Римі за влади імператора Октавіяна Авґуста (30 років перед нашою ерою — 14 р. нашої ери) в республіці було немало порушення законів, було й хабарництво, зокрема в провінціях, де владу мали прислані з Риму комісари-проконсули. Такий був і Понтій Пилат, котрий послав Ісуса Назаретського на смерть на хресті.

Римські проконсули не цуралися хабарів і верталися після своєї служби в провінціях з великими капіталами. Відомо, що Понтій Пилат (його ім'я збереглося в християнській молитві — „Вірую") доживав віку в Еспанії, в місті Тарраґоні, де збудував собі палац. Очевидячки, гроші на розкішне життя здобув Пилат „від вдячного населення" Палестини, де він був проконсулом... За це його в Римській монархії не судили й не карали.

Інакше діялось в Римській Республіці: знаменитий оратор Марк Туллій Ціцерон (106-43 перед нашою ерою) виступив як обвинитель проти римського проконсула на острові Сицилії Верреса. Верреса обвинувачували мешканці Сицилії за хабарництво і всякі інші злочини. Веррес не ждав судового процесу і добровільно пішов на вигнання, в Італію він не вернувся. Процеси проти адміністраторів-хабарників були в Римській Республіці часто. Вони звалися „de pecuniis repetundis" (в справі грошей, призначених на зворот). Коли в Римі запанував деспотичний режим, то самоволя бюрократів заставалася безкарна.

У недорозвинених країнах Азії, Африки, Латинської Америки і в диктаторських державах комуністичних хабарництво процвітає. Там немає вільної преси і тому „на всіх язиках все мовчить". В демократичних країнах злочинів затаїти неможливо. Перед Другою світовою війною у Франції наробила шуму афера фінансового спекулянта Ставинського, і винуватців покарано. Тому кілька років доказано мужеві голляндської королеви Ялiяни, принцові Бернгардові, незаконні діла (хабарництво). Мусів він зректися високих посад і титулів з цієї причини.

„Клясичною країною" хабарництва були царська Росія і Туреччина („бакшиш"). Микола Гоголь описав геніяльно ці звичаї в комедії „Ревізор" і в повісті „Пригоди Чичикова або Мертві Душі". Хабарник Городничий каже своєму підлеглому, що дозволив собі взяти зависокий хабар:

— „Гляди мені, береш незгідно з ранґою!" („Не по чіну берьош"!).

Хабарництво поширилося як пошесна недуга у всіх країнах під комуністичною диктатурою. Сатирик Салтиков-Щедрін описав ті звичаї в своїх творах. Але ні Гоголь, ні Салтиков не могли вгадати, що режим партійної диктатури запанує в XX віці в Совєтському Союзі і пошириться на півсвіту.

В російській комедії XУIII віку каже успішний хабарник своїм колеґам:

„Бери, большой здесь
нет науки!
Бери, что только
можеш взять!
На что ж привешены
нам руки,
Как не на то, чтоб
брать и брать?"

Цю „систему" хабарництва замовчує комуністична преса. Вона не згадує, що під комуністичною диктатурою хабарі беруть лікарі і медичний персонал у клініках, що хабарі беруть директори фабрик, професори університетів і в різних інших установах. Нова панівна кляса — комуністична бюрократія — має свої вигоди-привілеї, веде „веселе й щасливе життя", а народні маси держить терором „в чорному тілі". Тому серед підданих партійної диктатури поширений погляд на „общеє добро", як на здобич владущої кліки, і нема у людей пошани до законів, які видають диктатори.

Після Першої світової війни два демагоги — Муссоліні в Італії та Гітлер у Німеччині атакували демократію, яку називали владою багачів („плутократія") і обіцяли „моральне оздоровлення" під диктатурою фашизму і націоналсоціялізму. Після Другої світової війни вийшло на денне світло збагачення партійців обох диктаторів — італійського та німецького. Під режимом диктатури про щасливе й веселе життя фашистських критиків демократії не

(Закінгення на стор. 4)

Євген Ґут-Кульчицький

БЛИЗЬКИЙ СХІД У ПРОРОЦТВАХ

(2)

Цікаво, що немає згадки про Америку. Вона, можливо, крім протестів на словах не розпічне ніяких відплатних мілітарних акцій. Сьогоднішня внутрішня ситуація в ЗСА може тільки підтвердити ці припущення...

Европейська Спільнота за тих кілька років, що нас відділяють від згаданої майбутньої совєтської аґресії, настільки буде психологічно й мілітарно приготована, що тоді зможе розпочати прискореним темпом свою загальну мобілізацію. До цього примусить пю Европейську Спільноту стримання довозу нафти з Близького Сходу, необхідної для нормального виконання функціонування їхнього промислу. Зовсім подібне становище буде і в Китаї. Треба дивуватися, як ті давні пророки могли говорити про мобілізацію 200,000.000 китайських вояків у добі, коли всього населення цілої земної кулі не було навіть стільки!

Стурбовані приготуваннями Европейської Спільноти і Китаю, совєтські дивізії вийдуть з Єгипту і сконцентрують свої сили в Палестині недалеко Єрусалиму, щоб там зустріти ворожий напад. Маючи значну перевагу звичайних мілітарних сил, СССР буде певен своєї побіди. Але станеться щось зовсім несподіване. Европейська Спільнота, не маючи змоги викинути совєтські дивізії з Близького Сходу ,своєю звичайною зброєю (віддаль і брак прямого зв'язку по суші гратиме також велику ролю!, зробить рисковане і відчайдушне рішення, якого противник СССР зовсім тоді не буде сподіватися: Блискавичний масовий нуклеарний удар! Совєтська армія буде знищена дотла (в тому й українські частини!). Але це викличе світову нуклеарну війну. Всі великі міста не тільки в Західній Европі і в СССР, але і в Америці і в Китаї будуть знищені. Втрати в людях нечувано великі.

А тоді з'явиться „хтось" (Другий прихід Христа? Чи поява когось із іншої плянети?), створить світовий уряд і запровадить 1000-літній мир на землі...

На думку дослідників і їхніх, не раз дуже загадкових і неясних підрахунків, ці події мають відбутися з початком другої половини 80-их років. Вони мають тривати три і півроку. Отож, не один з нас може переконатися,чи ті пророцтва були правдиві і чи вони здійснилися дослівно.

Цікаво, що ті пророцтва з-перед 2,500 років, коли нікому й на думку не могла прийти нуклеарна війна, могли так підхожо простими звичайними словами представити ввесь жах, руїну і тотальне знищення від застосування нуклеарної зброї. Читаючи ті уступи з книг пророків, прямо моторошно робиться! Мимоволі перед нашими очима з'являються Гірошіма і Наґасакі, — але у страшенно збільшеній формі. Щойно сьогодні ми можемо зрозуміти і пояснити собі такі, наприклад, вислови: „...земля розступиться,... хитатиметься, наче п'яний, гойдатиметься, наче колиска..." (Ісая 25:19, 20) „...затремтять риби в морі, піднебесне птацтво, польове звіря і усе, що повзає по землі й усі люди на земному крузі, й зрушаться гори й поваляться стіни й порозпадаються всі мури на землі..." „...і проллю на нього й на ватаги його та на безліч народів, що з ним, потопний дощ, кам'яний град, вогонь і сірку..." (Єзекиїл 38:20, 22). „...у кожного нидітиме його тіло, як іще він стоятиме на ногах... така ж язва поб'є коні, мули, верблюди й осли та й усяку скотину (Захарія 14:12,15) „...а власть їх — шкодити людям п'ять місяців..." (св. Йоан 9:10).

Хто хотів би довідатися про ті пророцтва більш детально і з відповідними поясненнями, хай прочитає собі книжку Ліндсея-Карльсона*), написану десять років тому (!). Особливо зверніть увагу на 12-ий розділ про третю світову війну, де автори подають навіть схеми майбутніх військових дій — на основі тих пророцтв. Але, як це часто трапляється у пересічних американців, вони дещо переплутали. Наприклад, під кілька разів тих пророкуваннях згаданою назвою „Маґоґ" (край скитів на північ від Кавказу і Чорного моря) ті автори розуміють „Росію", тоді як для нас це зовсім ясне, що та назва відноситься саме до України. Найсумніше для нас те, що наш нарід мав би у тому конфлікті дати знову тільки „гарматне м'ясо" і правдоподібно потерпіти неспівмірно великі втрати. Хоч може врешті позбудеться свого жорстокого поневолювача!

Дехто тепер каже, що такий конфлікт зовсім неможливий, бо Совєтський Союз ніколи, з огляду на великий риск, не відважиться на ніяку війну. Вони забувають, що внутрішні неполадки, які постійно збільшуються, можуть примусити СССР розпочати якусь обмежену воєнну авантюру, щоб мати можливість, запровадивши воєнний стан, знищити зразу внутрішню опозицію без судів, тюрем, концтаборів і „психушок". Що така, на перший погляд

* Hal Lindseyt C. C. Carlson: The late great planet Earth, 1970.

(Закінгення на стор. 4)

ЗВЕРНЕННЯ

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ МОЛОДЕЧИХ І СТУДЕНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИ УККА ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ І УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

Виховання доростаючого покоління — молоді є завжди турботою всіх народів, бо від того, якою буде сучасна молодь, буде залежати майбутнє даного народу. Тому, звичайно, крім державних чинників велику ролю у виховному процесі сповняють родини, церкви, школи та молодечі, студентські і спортові організації. Всі разом вони створюють догідне середовище для своєї молоді.

Взявши до уваги факт, що панує чужий режим на Україні, школи і молодечі організації там вповні цим режимом контрольовані і служать засобом денаціоналізації. Завдання української спільноти і вільному світі — творити такі умовини, щоб якнайбільше число української молоді збереглося при українстві, при українській зорганізованій спільноті. Це буде найбільшою запорукою її дальшого існування і праці для визволення нашого народу.

Щоб наша молодь у майбутньому могла поповнювати ряди діячів нашого організованого життя, вона мусить виростати в рідному середовищі від наймолодших літ. Таке середовище поза родинним домом творять молодечі, спортові, студентські організації, які свою програму спирають на духовних надбаннях і традиціях українського народу, на християнській моралі і свою виховну працю проводять під об'єднуючим гаслом „Бог і Україна".

Тому, що чимало української молоді в ЗСА ще перебуває поза рядами українських молодечих, студентських та спортових організацій, не належить до Українських Церков, культурно-освітніх товариств, і під впливом чужого оточення відчужується від українства і навіть цілковито денаціоналізується, Конференція українських центральних молодечих і студентських організацій рішила проголосити місяць березень — місяцем української молоді. З цього приводу ми кличемо всю українську молодь: вписуватися до існуючих українських молодечих організацій; вписуватися і відвідувати місцеві українські школи та школи українознавства; молодь студентського віку — ставати членами українських студентських клюбів, громад, ідеологічних та академічних студентських товариств; вписуватися на високошкільні курси українознавства при українських високих школах, особливо літньою порою; професійну молодь — включатися в ряди українських професійних товариств і через них — в організоване суспільне українське життя; включатися до культурно-мистецьких товариств і ансамблів; передплачувати і читати українську молодечу пресу і видання; влаштовувати спільні молодечі імпрези: зустрічі, панелі, конкурси, пописи, семінари, забави тощо; брати участь в літніх виховних таборах; активно включатися в українські спортові товариства та брати участь у зорганізованому спортовому житті.

Для посилення цієї акції Конференція українських центральних молодечих і студентських організацій захплянувала протягом місяця березня наступний плян:

1. На наше прохання Ієрархи Українських Церков подбають, щоб у всіх парохіях відправилися Богослужби в намірені української молоді, під час яких священики виголосять проповіді про потребу і користь включення всієї молоді до існуючих молодечих, студентських та спортових організацій.
2. У більших скупченнях представники молодечих та студентських організацій влаштують панелі на тему: „Українські молодечі та студентські організації та їх вплив на формування української людини".
3. З ініціятиви існуючих молодечих організацій по свіх місцевостях скличуться збори батьків і громадянства для посилення акції запису дітей до українських молодечих організацій.
4. По всіх українських установах і домах вивісити пляката із закликом: „Записуйте Ваших дітей до українських молодечих організацій".
5. Такі самі заклики появляться в українській пресі, радіо-годинах та проголошуватимуться під час усіх громадських зборів, імпрез тощо.
6. Перевести інтенсивну кампанію організаційної діяльности місцевих клітин студентських та спортових організацій.

Закликаємо проводи молодечих, студентських і спортових українських організацій створити окремий репрезентативний комітет, включаючи до нього також священиків і представників українського організаованого життя для заплянування і переведення акції згідно із поданими цілями і напрямними.

Віримо,що спільними зусиллями і працею цілої українсь кої громади ми зможемо осягнути багато більше, ніж одинцем, та що наше культурне, громадське і національне життя значно пожвавиться для добра і слави нашого народу.

СУМ, Пласт, ОДУМ, СУСТА, ТУСМ, Зарево, УСЦАК

Василь Ящун

ШЕВЧЕНКОВІ ПОСТУЛЯТИ В БУДОВІ Й РОЗБУДОВІ НАЦІЇ

(ДО ШЕВЧЕНКОВИХ РОКОВИН)

(1)

В історії деяких народів бувало іноді так, що як у період їхнього національної й політичної кволости не було політичних провідників великої міри, які зуміли б зберегти, скріплювати й здійснювати національно-політичні ідеали визволення свого народу з-під влади окупанта, Боже Провидіння посилало їм великих бардів чи поетів-геніїв, що своїм надхненним словом не тільки замощували прогалину відсутности політичного проводу, але значенням свого вкладу навіть його перевищали. Так було, наприклад, у житті шотляндців, яким Бог післав у другій половині XУIII ст. національного барда Бернса, так було у поляків, які отримали Міцкевича, так бувало й в інших народів. Подібне явище мало також місце в XIX ст.у житті українського народу, якому Бог дав Шевченка.

Кволим був тоді стрижень нації — національна свідомість. Завмирало пульсування національних артерій під тягарем насильства окупантів. Ворожа стихія різьбила щораз глибше тавро раба на психиці української людини. Поняттю „українська нація" відповідала радше форма слова, як зміст, бо була це лиш нумерична сума одиниць, не пов'язаних в органічну національну суцільність непохитною свідомістю притаманних їй вартостей історичного розвитку, самобутньої культури, мови тощо та волі до маніфестації тих вартостей як окремої національно-політичної формації на карті східньої Европи. Не було виробленої політичної еліти та політичних провідників, розум і серце яких були б наповнені дивизи „в своїй хаті свою правда, і сила, і воля". На щастя, в той період тотального національного холоду й збайдужіння українського народу до справи визволення себе з-під чужого ярма Боже Провидіння післало йому поета-генія, національного пророка, який полум'яним словом проголосив ідеали-постуляти для його відродження й росту його національно-політичного мислення та прагнень, що згодом виписали Четвертий Універсал.

Найважливіший із цих постулятів — це розбудження в автохтонів української землі національної ідентичности та національної свідомости й гідности. Робив це поет шляхом контрастних картин:

Було колись-на Вкраїні
Ревіли гармати;
Було колись — запорожці;
Вміли панувати!
Панували-добували
І славу, і волю...
Минулося, осталися
Могили по полю...

(Іван Підкова)

Контраст давньої слави і тогочасного приниження й покори, сили в минулому і кволости в тогочасному, контраст спроможностей і нездарности ті спроможности здійснити. Шляхом цього контрасту Шевченко бажав змити намул із психіки „малороса",щоб заблистів перед ним загребаний скарб його національного „я". В орбіту цього постуляту він бажав втягнути всіх українців. Тим постулятом він апелював до всіх синів і дочок соборної України.

Другий постулят Шевченка — це зберігання й плекання рідної мови:

Не цурайтеся того слова,
Що мати співала,
Як малого вповивала,
З малим розмовляла.

Возвеличу
Малих отих рабів німих!
Я на сторожі коло їх
Поставлю слово...

(Подражаніє 11 Псальму)

Кожна мова вмирає, коли нею не говорити й її не плекати. Багато мов навіть немалих народів зійшло з тієї причини з історичного горизонту. Мова — це велика сила. Де завмирає наша мова, там щезає теж українство.

Третій постулят поета — це братня любов і любов до України:

Добро найкращеє на світі —
То братолюбіє.

(Неофіти)

Обніміте ж, брати мої, найменшого брата...
Обніміться ж, брати мої, молю вас, благаю...

(Посланіє)

Свою Україну любіть,
Любіть її... Во время люте,
В останню тяжкую мінуту
За неї Господа моліть.

(Чи ще зійдемося знову)

Де в серцях
Для вітчини нема любови,
Каліки вбогі там — не люде,
Нікчемні у своїх ділах,
І слава їх порожна буде.

(Гайдай)

Де братня любов — там згода, де згода — там єдність, де єдність — там спільна дія, будова загального добра й успіх. Поет вірить, що лише синтеза братньої любови й любови до України може дати розв'язку питання соціяльно-економічного лиха в Україні шляхом соціяльних реформ та зумовити ріст національно-політичної єдности в обличчі загального добра України, а не клясова боротьба й пролетарсько-марксівська революція, що їх насильно накидають Шевченкові совєтські марксисти.

(Продовження буде)

Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в США

ЗАПРОШУЄ ГРОМАДЯНСТВО НА

КОНЦЕРТ ПОСТОВОЇ ТРІОДІ

в неділю, 16 березня 1980 р., о год. 1 по пол.
після Служби Божої

в катедрі Св. Тройці в Ню Йорку, Н. Й.
359 Брум вул.

Співає Хор катедри Св. Тройці
під диригентурою п-ні Валентини Наливайко

Платне пол. огол.

Платне пол. огол.

Увага Чікаґо! Увага Чікаґо!

ПРАВИБОРИ

Вівторок, 18-го березня 1980 р.

Кандидатом на перевибір до леґістратури Стейту Іллінойє

МИРОН КУЛЯС

- Українці Чікаґо! Затримаймо одинокого українця в леґіслятурі.
- Віддаймо йому свої голоси.
- Голосуйте на ДЕМОКРАТИЧНУ листу. Натисніть ручку ч. 35 А та віддайте на нашого кандидата 3 голоси.

Неділя, 16-го березня 1980 року, год. 1-ша по пол.

ПОЛІТИЧНЕ ВІЧЕ

Заля Дому СУМ в Чікаґо, Ілл.
2457 W. Chicago Avenue

Напитки та перекуска — безплатно.

Всіх просить —

Українсько-Американська Демократична Організація Стейту Ілліной

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-ий поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 14-го березня 1980 року, о годині 7-ій веч.

ВЕЧІР В ПОШАНУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

-БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

д-р Юрій Старосольський — доповідь: „Думки про мистецтво і Шевченкову долю".
Марта Мусійчук-Кокольська, *оперова співачка* .... Спів
проф. Калина Чічка-Андрієнко .... Фортепіяновий супровід
Евеліна Белюц, *б. артистка чернівецького театру*
Художнє читання

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ МЕТРОПОЛІЙ НЮ ЙОРКУ і НЮАРКУ
під патронатом
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА
і
УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

має шану запросити Вас з Родиною

на

З У С Т Р І Ч

з

проф. д-ром ВОЛОДИМИРОМ КУБІЙОВИЧЕМ

головним редактором
ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА

у ЙОГО 80-ЛІТТЯ

що відбудеться
в суботу, 22-го березня 1980 р.
в Українському Народному Домі
140 Друга Евеню в Ню Йорку

Початок о год. 6-ій вечора Вступ: $25.00

УНС ПЛЯНУЄ...

(Закінчення зі стор. 1)

В перших двох місяцях 1980-го року присвятив Рекордовий Відділ багато часу на виготовлення річних звітів для забезпеченевих урядів стейтів ЗСА та провінцій Канади. Всі ці праці були закінчені на час, хоч і приходилось допомагати актуарієві, коли він мав певні клопоти з нашими пильними звітовими працями. Надто довго приходиться нам чекати на актуарія, який поладнує справи наших нових грамот забезпечення та введення потрібних змін у наших грамотах пенсійного забезпечення, щоб ми могли вже випустити їх на ринок. Плянуємо теж загальну реформу наших грамот, тобто їхніх вкладок, зворотних вартостей, дивіденд та організаційних винагород, але поладання у забезпеченевих урядах таких основних змін вимагає звичайно часу біля двох років.

До всіх членів Головного Уряду вже вислано листи з проханням надіслати нам їхні річні звіти до кінця березня, щоб ми могли їх видрукувати та розіслати всім учасникам річного засідання Головного Уряду тиждень перед початком цих нарад — поінформував на закінчення свого звіту головний секретар Вол. Сохан.

Звіт головного організатора Василя Оріховського

Головний організатор Василь Оріховський, відкликаючись на цифри в звіті головного секретаря Володимира Сохана, який керує рекордовим департаментом, обмежився до загальної характеристики організаційного стану і розвитку в двох місяцях цього року, який не багато різниться від стану в такому часі попереднього року і який аж ніяк не можна вважати задовільним. На це складається багато причин, золрема загальний економічний стан і розвиток в країні (інфляція), але є теж і наші власні причини, зокрема неактивність відділових урядовців та брак кваліфікованих організаторів. Деякі райони, зокрема Філядельфія і Пенсильвенія взагалі, доказують і переконують, що коли в терені є добрі організатори і коли Відділи й Окружні Комітети про це дбають, то економіка країни не має великого впливу на організаційний розвиток УНС.

Мавши це на увазі, керований звітодавцем організаційний відділ УНС заплянував цілий ряд акцій: заанґажування організаторів там, де їх немає, центральний і окружні вишкільні курси, дальші заходи для активізації Відділів та більше використання засобів масової інформації (преса і радіо) для популяризації користей із членства та забезпечення в УНСоюзі.

Звіт головного директора УНС для Канади сен. Павла Юзика

Свій звіт про стан і розвиток та можливості і потреби дальшого росту УНСоюзу в Канаді сен. Павло Юзик попередив короткою інформацією про можливості поважного пожвавлення союзової активности на Фльориді, де постійно збільшується українська громада постійними і сезоновими переселенцями однаково з інших стейтів ЗСА, як і з Канади. В самій Канаді вже відбуто і ще заплянованo ряд окружних організаційних нарад і намічено відповідні заходи для пожвавлення організаційної активности. Практика з фаховим організатором в Торонті й Онтаріо виявляє і потверджує, що і в Канаді, як і в ЗСА, головною передумовою успіху є кваліфіковані організатори та пожвавлення активности Відділів і Округ. Ці заходи продовжує Канадське Представництво УНС, для якого звітодавець запропонував відповідний бюджет, що його розгляне і вирішить уже Головний Уряд УНС на своїх річних нарадах в травні ц.р.

Звіт заступниці гол. предсідника пані Марії Душник

Заступниця головного предсідника пані Марія Душник звітувала про свою репрезентаційну і організаційну активність. Вона репрезентувала УНС на багатьох крайових і місцевих зібраннях й імпрезах, брала активну участь у нарадах Окружних Комітетів УНС і стейтового Братського Конгресу, служила радою і порадою відділовим і окружним урядовцям і також сама була активна організаційно, придбавши в минулому році для УНСоюзу десять нових членів. Зокрема інтересувалася популяризацією союзових ідей та цілей і завдань серед жіноцтва, дописуючи на ці теми до англомовного „Українського Тижневика".

Звіт головного предсідника д-ра Івана Флиса

Звітування головних екзекутивних урядовців закінчив головний предсідник д-р Іван Флис, попереджуючи свою загальну характеристику активностей та стану УНСоюзу реєстром своїх репрезентаційних виступів, від участи в нарадах громадських установ та їх зустрічі з президентом Картером в Білому Домі у Вашинґтоні починаючи. Звітодавець зокрема зупинився на труднощах організаційного порядку, стверджуючи, що надії на заанґажованого професійного продавця забезпечення завели. Заанґажований професійний продавець забезпечення, п. Данько, з кінцем 1979-го року залишив працю.

Нові і кращі вигляди заіснували щодо винайму вільних приміщень в Українській Будівлі. В цій справі саме тепер відбуваються пертрактації.

Труднощі у Видавництві УНС, які існують уже від деякого часу, збільшилися резиґнацією обраного Головним Урядом в травні минулого року головного редактора Василя Тершаківця, який вже від кількох тижнів хворіє.

Пробна акція висилки різдвяних карточок, яка викликала деякі застереження щодо їх вартости і характеру, принесала досі 4,600 долярів для Стипендійного Фонду УНС, отже пробу можна вважати за успішну щодо фонду. Коли ж мова про мистецький характер тих пробних карточок, то Екзекутивний Комітет здавав собі справу і попередив членів про їх провізорію. Йшлося бо тільки про пробу під фінансовим оглядом. Коли ж вона виправдалася, то, очевидно, що Екзекутивний Комітет — як це вже раніше заповіджено — подбає тепер про те, щоб ці карточки були не тільки вигодою для членів, але також прислугою для української культури.

Дискусія і ухвали

Над кожним із звітів відбулася основна дискусія, яка — після прийняття звітів до відома — продовжувалася над „Різними справами" та була базою для відповідних рішень, зокрема у фінансових, організаційних та видавничих справах. Між іншими, вирішено такі справи:

КУЛЬТУРНА ФУНДАЦІЯ УНС

Мавши на увазі постійне і безпощадне нищення української національної культури народовбивчим окупантом в Україні з одного боку, а потреби і можливості дальшого розвитку цієї української національної культури на американській і канадській землі та збагачування нею культури цих країн і вселюдської культурної скарбниці, Головний Екзекутивний Комітет запропонує Головному Урядові й опісля черговій Конвенції створення ОДНО-МІЛЬЙОНОВОЇ КУЛЬТУРНОЇ ФУНДАЦІЇ УНС прибутки від інвестиції якої (приблизно 100,000 долярів річно) були б призначені в першу чергу на премії за найкращі досягнення в поодиноких ділянках української культури: наука, література, музика, образотворче мистецтво і т.п. Загальне накреслення відповідного пляну такої Фундації для річних нарад Головного Уряду доручено головному предсідникові д-рові Іванові Флисові, головному касирові пані Уляні Дячук та редакторові-емеритові Антонові Драганові.

Головний Екзекутивний Комітет уже від деякого часу обмірковує також можливість здобуття для старого будинку статусу історичної пам'ятки (ленд марк) та влаштування в ньому музею й архіву українського поселення в Америці.

ВИДАВНИЦТВО УНС

У зв'язку з труднощами, які існують уже від деякого часу у Видавництві УНСоюзу та які збільшує тепер ще зголошена резиґнація — з уваги на стан його здоров'я з посту головного редактора Василя Тершаківця, Головний Екзекутивний Комітет однодушно рішив запропонувати редакторові-емеритові Антонові Драганові тимчасовий пост діючого головного редактора з головним завданням та відповідними повновластями для наладнання видавничих справ, на що ред. А. Драган погодився, не зміняючи свого статусу емерита.

ІНШІ СПРАВИ

Головний Екзекутивний Комітет розглянув та вирішив ряд інших справ і проблем, включно з деякими громадськими, що хвилюють нашу громаду. Була мова також про піддержку і допомогу для різних принагідних акцій, зокрема таких, що скеровані на допомогу українському народові в його змаганнях та на оборону і полегшення долі учасникам і жертвам тих змагань. Мавши найсвітліші традиції в цьому відношенні в минулому, Головний Уряд УНС на своєму річному засіданні в травні 1959-го року започаткував Фонд Наглої Потреби, створений із щорічних пожертв членства у формі звороту дивідендових чеків та призначений — як це сказано в резолюції — „на рятунок життя і волі українців". Десятки тисяч долярів уже виплачено з цього фонду і також сьогодні з допомоги і піддержки цього фонду користає і може скористати кожна група і особа в своїй діяльності, скерованій на визначений резолюцією „рятунок життя і волі українців".

Після вичерпання порядку нарад, головний предсідник д-р Іван Флис закрив ці чергові наради Головного Екзекутивного Комітету УНС.

Управа Української Щадниці „ТРИЗУБ"
в Нюарку, Н. Дж.
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ ЩАДНИЦІ

відбудуться

дня 27-го березня 1980 р., о год. 2:30 по пол.
при 760 Clinton Avenue, Newark, N.J.

На порядку нарад: протокол з минулорічних зборів, звіт з діяльности Управи та вибір 3-ох членів Дирекції

Trident Savings & Loan Association

Main Office:	Brach Office:
760 Clinton Avenue	700 Sanford Avenue
Newark, N.J. 07108	Newark, N.J. 07106
(201) 371-1120	(201) 372-0303

28-мі РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Української Федеральної Кредитової Кооперативи

„САМОПОМІЧ"

в Детройті, Міш.

вібудуться

в неділю, 23 березня 1980 р., о год. 3 по пол.
в залі церкви Св. Покрови
вул. Evergreen, SOUTHFIELD, Mich.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття і ствердження скількости приявних членів
2. відчитання і схвалення протоколу з попередніх Річних Загальних Зборів.
3. Звіт Дирекції і Комісій.
4. Звіт Контрольної Комісії.
5. Дискусія над звітами.
6. Уділення абсолюторії членам керівних органів.
7. Звіт Номінаційної Комісії і вибір нових керівних органів.
8. Внески і запити.
9. Закриття.

Після Загальних Зборів — виграша нагород та товариська зустріч при вечері.

ЗА УПРАВУ:

інж. Любомир Липецький, *президент*	інж. Богдан Андрушків, *заступник*
мґр Романа Дигдало, *секретар*	інж. Василь Колодчин, *скарбник*

Ню Гейвен відсвяткував 88-мі уродини Патріярха Йосифа

У змаганнях за Український Патріярхат щораз виразніше переважає думка про конечність „будування Патріярхату з низів — від основ". Правильність цієї думки наявно стверджують історичні приклади, які вказують, що доконані події примушують формування пізніших правних форм. Тому й добре і корисно зробив відділ Патріярхального Товариства в Ню Гейвен, Конн., що, використовуючи нагоду святкувань 88-річних уродин Патріярха Йосифа, 17-го лютого запросив за промовця українця православного віровизнання д-ра Михайла Воскобійника. Ясно, що слова промовця, всесторонньо наукового працівника, відомого серед американських кіл, журналіста, громадського та політичного діяча, шанованого серед українців, викликали велике зацікавлення й увагу присутніх. Ясно, що в малому дописі тяжко розглянути основні думки й ідеї доповідача, бо у такій делікатній справі необхідно було б подати точні вислови, але для звичайного, конструктивного наставленого українця не те важне, в якій формі формується Патріярхат чи проводиться український екуменізм — він з полегшею на душі приймає слова доповідача, що він „ризикує зробити не одну помилку у церковних справах, та все ж як мирянин, парохіянин Православної Церкви та працівник на нашій спільній національній ниві почувається до обов'язку взяти на себе відвагу виступити із міркуванчями, щоб засвідчити, що те, що роблять брати українці-католики, сприймається і православними, принаймні поважною частиною їх, не з підозрінням, не з негативізмом, а з почуттям вдоволення, подиву та з схваленням їхніх успіхів".

Або, коли промовець, підкреслюючи те знаменне явище, що до католицької громади і в її приміщенні про їхнього Архипастиря говорить православний, то в тому він бачить своєрідну символіку і стверджує, що „переступаємо колишнє 'табу' і віковий лід релігійних упереджень починає все більше танути".

Віднотовуючи для історії цей знаменний виступ промовця, надіємося, що його слово буде доведене до відома якнайширшого загалу.

На цьому святі мгр Люба Ґіна з відчуттям відчитала поему Зої Коґут „Осанна", присвячену Ювілейним святкуванням в Римі у вересні 1979 року.

На закінчення голова Відділу Патріярхального Т-ва М. Бойко, інформуючи на підставі автентичного листа з України, як нескорений нарід в Україні дивиться на свого Патріярха-Емануїла, прочитав декілька поетичних рядків з листа, присвячених Ювілятові. Свято, яким керував голова Контрольної комісії відділу Т-ва проф. І. Телюк, попередила Божественна Літургія в наміренні Ювілята, яку відслужив місцевий парох о. Роман Ґолемба.

І.Т.

Ділимося з Українською Громадою сумною вісткою, що 2-го березня 1980 року, помер в Оттаві, Канада,

бл. п.

ІГНАТІЙ СВІТУХА

народжений на Холмщині 20-го грудня 1892 року, колишній командир сотні 1-го Луцького полку Армії УНР, колишній директор українських шкіл на Волині та на Холмщині, член ряду українських організацій в Канаді.

ПОХОРОН відбувся в Оттаві, Канада, 4-го березня 1980 року.

В глибокім смутку залишились:
син — МИКОЛА з дружиною ІРЕНОЮ
внуки — УЛЯНА, ЛЕВКО І ТАМАРА

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в п'ятницю, 7-го березня 1980 року, помер,
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДО

бл. п.

ВАСИЛЬ ЛЕВКО

нар. 1915 р., в с. Вербиця, Рава Руська, Україна.

ПАНАХИДА у понеділок, 10-го березня 1980 р., в похоронному заведенні Mc Nerney Burnadz у Кліфтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН — у вівторок, 11-го березня 1980 р., з того ж похоронного заведення до церкви св. Миколая в Пассейку, Н. Дж., а опісля на цвинтар Св. Марії, Седар Брук, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дружина — БРОНИСЛАВА
сини — МАРІЯН, БОГДАН, СТАХ, ВАСИЛЬ І ДЖЕЙМС
внуки — МАРІЯН, ДАНА, БРАЄН І ДЕНІ

В глибокому смутку повідомляємо
Рідних, Приятелів і Знайомих,
що в суботу, 8-го березня 1980 р., упокоївся в Бозі,
на 81-му році життя

наш Дорогий СТРИЙКО

бл. п. мґр прав

МИХАЙЛО МАДАЙ

ПАРАСТАС відбувся в понеділок, 10-го березня 1980 р., о год. 7-ій веч., в похоронному заведенні М. Насевича при Френклін і Бравн вул. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 11-го березня 1980 р., о год. 8:30 ранку з катедрального храму, а звідти на український цвинтар у Факс Чейсі.

Горем прибиті:
братанок — ЯРОСЛАВ МАДАЙ з Родиною

День Української Незалежности відзначено в Денборі

Українська делеґація на сходах Ратуші м. Денборі (зліва направо) О. Папроцька держить в руках Український прапор, Степан Папроцький, Бонні Рейнер, посадник міста п. Розенталь тримає в руках підписану Проклямацію, Анна Савік, Діяна Пир і Анна Пир.

Денборі, Конн. (Ярослав Гура). — Сім років тому тут, завдяки старанням О. Папроцького з Нютавну, згуртувалось декілька родин з міста і сусідніх околиць і заснували товариство „Українська Культурна Організація", члени якої поставили собі за завдання плекати поміж собою і поширювати між другими українську культуру — історію, мистецтво, мову, традиції. Головою цієї організації стала О. Папроцька.

В місті Денборі щороку влаштовують стейтову рільничу Виставку, на якій відвідувачів буває понад 300 тисяч. На виставці Українська Культурна Організація має своє місце: показує українське традиційне печиво, страви й експонати українського ужиткового мистецтва. Відвідувачі виставки розпитують про Україну, і пані Папроцька подає американцям відомості про Україну, історію Української Католицької Церкви на рідних землях, окупованих тепер Совєтським Союзом.

Українська Культурна Організація в Денборі є членом УККА і зложила свою пожертву на Український Науковий Інститут у Гарварді. Членки товариства, зокрема О. Папроцька, беруть активну участь у всіх церковних і світських українських урочистостях, і дехто є членками СУА.

Головою УКО в Денборі в біжучому році є Варій Дент, а О. Папроцька — секретарка. В часі річних святкувань Дня Української Незалежности делеґація УКО була в посадника міста на підписанні і проголошенні Проклямації Української Незалежности. Ця подія була описана на сторінках місцевого часопису та проголошена в радіопередачі.

БЛИЗЬКИЙ СХІД...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

обмежена воєнна дія може прибрати форми світового конфлікту, — СССР, правдоподібно, й не врахує, обсервуючи слабу реакцію Америки і Західньої Европи на вторгнення совєтських військ в Афганістан.

При цій нагоді варта пригадати собі славного астролога-ясновидця Нострадамуса (1503-1566). Він написав і видав як книжку („Правдиві Століття") свої передбачення майбутнього. Вже 450 років тому він передбачив, між іншим, обидві світові війни, російську революцію, постання і упадок комунізму (і долю в тому України), а [illegible] жахіття третьої нуклеарної і біологічної світової війни. [illegible] про упадок комунізму, він так говорить дослівно (подаю за англійським перекладом): „Старі вожді будуть його сильно підтримувати, але їх усунуть від влади... Інша філософія буде більше подобатися. Річка Дніпро поступиться перша..." Але й тут, як передше, при згадці про Дніпро перекладачі пояснюють, що це — „Росія"...

Хто не хоче, не мусить вірити і погоджуватися із тими пророцтвами. Але ніхто не може заперечити, що теперішня світова ситуація переносить здійснення згаданих концепцій — зі сфери сновидінь у сферу правдоподібности.

Відбувся важливий виступ нашого історика в Королівській Академії Наук в Еспанії

Мадрід. — Відомий дослідник скитської історії проф. Олександер Дражньовський виголосив 4-го січня тут на окремій сесії Королівської Академії Наук реферат „Скитське походження ґотів та їхній вплив на західній мусулманізм".

Виступ не був принагідний: це був вислід виміни думок і дискусій з тамошніми істориками вже на протязі кількох років. Досі була устабілізована опінія, що ґоти (остроґоти і візиґоти) були германського походження. Наш дослідник знайшов, що це німецька вигадка ХУІІІ-ХІХ ст., бо на підставі багатьох джерел можна довести що жодної німецької експансії у Причорномор'ї в ІІ столітті після Христа не було.

Це признав ще в ХІХ ст. великий нінецький історик К. Мюлленгоф. Тепер Р. Гахман, один з найвизначніших німецьких істориків і археологів, доказує, що висідка ґотів зі Скандинавії і перехід через Польщу не має жодних доказів в археології, а джерельно це вигадка („топос") Йордана, автора „Історії ґотів" (551 р.). Гахман пропонує зревідувати якнайшвидше цю історію. (R. Hachman, Die Goten und Skandinavien, Berlin, De Gruyter, 1970).

Для еспанців ця проблема дуже важлива, бо візиґоти були основниками їхньої держави в ІУ ст. І коли, в попередніх дискусіях, еспанці оспорювали цей погляд, то цього року після основних і нових, невідомих для них досі, доказів, вони заакцептували його вповні. Був улаштований окремий обід в честь прелеґента, де академіки — історики висловили велике признання йому за цю розвідку. Вона буде видрукована в цілості в Бюлетені Академії.

Це перша спроба в Західній Европі проламати це найбільше пофальшування в історії. Вона змусить теж наших істориків зайнятися тією добою, бо оспорити німецьку експансію — це одне, але є і друге — тоді та ціла історія наша і вона не менше важлива, як історія Руси; вона якраз нав'язує до проблеми антів.

Проф. М. Грушевський висловився був дуже скептично щодо тієї форсованої німцями, леґенди, але то був час не героїзму, ані дисидентизму; врешті такі виступи були б мало допомогли, а Грушевського за те були б в той час усунули з університету. Від того часу ніхто з наших істориків не досліджував ґотської проблеми.

Відбувся меморіальний вечір Бориса Олександрова

Оттава (Я.Х.). — Коли море підмиває скелю, то зменшується поверхня Землі; коли помирає людина — меншим стає Людство; коли ж помирає поет — гине назавжди ще одна квітка в саду Краси... Такий настрій переважав серед присутніх, що зібралися вшанувати пам'ять поета Бориса Олександрова, який трагічно загинув у Торонті 21-го грудня 1979 року. Серед української столичної громади мав поет багато щирих друзів і давніх знайомих, отож і меморіальний вечір зібрав багато людей до приміщення української православної громади в день 10-го лютого.

Вечір майже співпав із сороковинами після смерти Бориса Олександрова і тому вирішено було організувати, як звичайно, панахиду в приміщенні місцевої православної церкви, яку відслужив о. Сергій Кіцюк. Після релігійної церемонії відбулася громадська частина вечора, яку організував Академічний клюб Оттавського університету при активній допомозі родини Яворських та інших друзів поета.

Про життя і творчість поета розповів д-р І. Герич.

Борис Олександрів

Він дуже добре знав Бориса Олександрова особисто, як, зрештою, — багатьох культурних діячів української діяспори. Особисті спогади, пов'язані із змістовною аналізою творчости покійного автора, дали присутнім вичерпну уяву про основні етапи життєвого шляху поета. Борис Олександрович Грибінський, відомий під літературним псевдонімом Б. Олександрів, залишив нам чудову ліричну спадщину. Тонке відчуття рідної мови та поетичне відчуття світу вилились у теплі, задумливі віршовані рядки, які без сумніву увіковічили цю талановиту добру, чутливу людину.

Зразки поетичної творчости поета почули присутні у виконанні Юлії Войчишин, доброї інтерпретаторки. Переклади Бориса Олександрова з франко-канадських поетів прочитав Ярослав Харчун, який одночасно сказав кілька слів про важливість мистецтва перекладу. Було прочитано вірш дружин поета — Світлани, присвячений пам'яті чоловіка, та вірш його друга д-ра Івана Войчишина. Цей по-родинному теплий вечір надовго залишиться у пам'яті присутніх.

Ніяґарський Окружний Комітет УНС

повідомляє, що

в суботу, 29 березня 1980 р., о год. 5 по пол. в домівці Українського Національного Об'єднання

при 177 Ніяґара вул., СТ. КАТЕРИНС, Онт., Канада

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ НІЯҐАРСЬКОЇ ОКРУГИ

в яких повинні взяти участь: голови, секретарі, касирі й інші урядовці та конфенційні делеґати слідуючих Відділів:

Торольд ч. 412; Ст. Катеринс чч. 427, 454; Ніяґара он де Лейк ч. 468; Велланд ч. 461; Ґримсбі ч. 451; Гемильтон чч. 416, 458 і 462.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття;
2. Вибір Президії;
3. Відчитання протоколу минулорічних Зборів і прийняття його;
4. Звіти членів Окружної Управи і Відділових секретарів;
5. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії Управі;
6. Вибір Окружної Управи на 1980 рік;
7. Доповідь головного директора для Канади сен. ПАВЛА ЮЗИКА;
8. Обговорення пляну праці в біжучому році;
9. Внесення й запити та закриття Зборів.

У зборах візьме участь

сен. Павло Юзик — головний директор для Канади

Вельмишановних Урядовців Відділів та Делеґатів просимо відложити в цей день всі інші зайняття і прибути точно на Збори. Ріст і розбудова Українського Народного Союзу, вимагає нашої зустрічі і спільної праці.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Єфим Омельченко, *секретар* — Петро Дяків, *голова*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Вілкс Беррі, Па.

повідомляє, що

у неділю, 30 березня 1980 р., о год. 2 по пол. в залі УКЦеркви св. Володимира

при Зербе Авеню, ЕДВАРДСВИЛЛ, Па.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

До участи в зборах запрошуєтьcя Відділових урядовців і конвенційних делеґатів наступних Відділів:

29, 319 — Нантікок, 30 — Бреслав, 99, 223, 278 і 282 — Вілкс Беррі, 169 — Едвардсвілле, 236 — Сейре.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії Зборів.
3. Відчитання протоколу з попередніх Річних Зборів.
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії.
5. Дискусія над звітами та уділення абсолюторії уступаючій Управі.
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1980 рік.
7. Доповіді д-ра ІВАНА ФЛИСА і СТЕПАНА ГАВРИША.
8. Запити до представника Екзекутиви.
9. Схвалення пляну праці на 1980 рік.
10. Різні справи і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван Флис — головний предсідник УНС

Степан Гавриш — організатор УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасників зборів.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

мґр. Роман Дяків, *голова*

Катерина Лукач, *касир* — Василь Стефурин, *секретар*

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ВИГОДИ ДЕМОКРАТІЇ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

дозволялося писати в Німеччині й Італії.

Демократичний лад, в якому є незалежна преса, вільна дискусія, незалежний суд і вільна інформація заховати беззаконство, злочини, хабарництво не вдається. Раніше чи пізніше правда виходить наверх.

Політичний устрій не змінює людської природи. Люди злого характеру виростають в режимах демократичних і диктаторських. Але в демократії вільна преса й дискусія ставить перешкоди зловживанням. Диктатура — злочинам сприяє.

Гаразди...

(Закінчення зі стор. 1)

Один знову ж чоловік до цієї газети написав ще про декілька випадків „радянських гараздів". У новинці розказується про те, як у місті Балті на Одещині „люди спостерігали чудернацьке явище, з'явилася купка будівельників. Вгепали вони в грунт кілок з табличкою, яка сповіщала: тут мовляв, буде зведено профтехучилище ч.12". Але, дорікає цей чоловік, що проминув місяць один, другий, третій — „все як у воду кануло". І досі нікому не вдалося розкрити таємниці, куди ж поділися будівельники, і коли побудують оцей будинок... Таке ж саме трапилося в Олександрії Кіровоградської области, де мали збудувати новий гуртожиток на 450 учнів. Дотепер ні сліду будови.

Що й говорити вже, — глузує чоловік про інші заплянoвані будівлі в Недригайлові на Сумщині, де почали зводити будинок для середнього профтехучилища — і навряд чи закінчать його цього року, а в селі Широколанівці Веселинівського району Миколаївської области теж саме, бож ходять чутки, що й „тут будівельни ки от-от можуть зникнути".

А в селі Велика Офірна Фастівського району Київської области притрапився ще інший випадок, але й він доказує, що тут великі недоліки і немає кому встрянути, щоб навести лад. Бож у цьому селі, — продовжує оповідати чоловік, як звичайно, вранці зібралася дітвора їхати до сусіднього села до школи. Над'їхав водій, частину дітей підхопив до автобуса, а іншим сказав іти пішки. І вони „побрели по грязюці до школи", — бож ані директор школи, ані завідуюча „не підказали" водієві, що він повинен був зробити, — дорікає „власть імущим", чоловік.

● РІЗНЕ ●

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 15-го БЕРЕЗНЯ 1980 р.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Надзвичайні збори 155-го Відд. Т-ва Запорізька Січ, о год. 7:30 веч. в залі УНДому в Перт Амбой. Просимо всіх членів прибути. До вирішення є дуже важливі справи. — Управа Відділу.

НЕДІЛЯ, 16-го БЕРЕЗНЯ 1980 р.

ОМАГА, Небраска. Річні загальні збори Т-ва Карпати 356-ий Відд., о год. 1-ій по пол. в приміщенні церковної домівки. На порядку нарад: звіти Управи, К. Комісії і вибір нової Управи Т-ва на 1980 р. О Продивус, секр.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64-ий Відд., о год. 1-3-ої по пол., точно, коло церкви св. Марії на Washington St. Просимо всіх на збори. — Управа.

СУБОТА, 22-го БЕРЕЗНЯ 1980 р.

ЛОРЕЙН, Огайо. Річні збори 233-го Відд., о год. 6-ій веч., в залі УНДому. Проситься чл. про численну участь. — Дм. Головацький, гол., Марія Дейчаківська, секр.

П'ЯТНИЦЯ, 28-го БЕРЕЗНЯ 1980 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Звичайні загальні збори Т-ва Культура 457 Відд., о год. 6-ій веч., в домівці ЛМКлюбу, 138 Друга Авеню, 2-ий поверх. Про численну участь просять: Ів. Керницький, гол., Т. Шумилович, секр.

НЕДІЛЯ, 16-го БЕРЕЗНЯ 1980 р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні загальні збори Б-ва св. І. Хрестителя 76 Відд., о год. 1-ій по пол. в укр. кат. школі при Айві і Сенфорд Авеню. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір Управи на 1980 р. Присутність всіх чл. обов'язкова. Якщо на означений час не з'явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться при всякій кількості і будуть правосильні. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. 26-ті Річні загальні збори Т-ва ім. Л. Мишуги 153-ій Відд., о год. 10:30 р. в Домі УНСоюзу, 5004 Н. Олд Йорк вул. На порядку: відкриття і прийняття порядку нарад, вибір Президії Загальних зборів, відчитання і прийняття протоколу з поп. З. Зборів, звіти Управи Відділу, звіти К. Комісії, дискусія над звітами і уділення абсолюторії Управі, вибір нової Управи, внески і запити, закриття Загальних Зборах. На зборах можна заплатити чл. вкладки. Після Зборів відбудеться традиційна гутірка з перекускою. Проситься членство прибути на збори. — І. Одежинський, гол., проф. д-р Б. Гнатюк, заст. гол., І. Скіра, секр., В. Артимишин, заст. секр.

Вступайте в члени УНС

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Скрентонської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у суботу, 29 березня 1980 р., о год. 7-ій веч. в залі Української Католицької Церкви

при 430 Н. 7-ій вул. у СКРЕНТОНІ, Па.

До участи в зборах є запрошені всі Відділові урядовці і конвенційні делеґати слідуючих Відділів:

123, 144 і 280 — Скрентон, 193 — Тейлор, 311 — Джесуп, 406 — Олифант, 409 — Даннеморе

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії для переведення зборів.
3. Відчитання протоколу з попередніх Річних Зборів.
4. Звіти членів Управи.
5. Дискусія над звітами.
6. Вибір Управи на 1980 рік.
7. Доповідь д-ра ІВАНА ФЛИСА і СТЕПАНА ГАВРИША.
8. Запити до представника Екзекутиви.
9. Схвалення пляну праці на 1980 рік.
10. Різні справи й закриття нарад.

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван Флис — головний предсідник УНС

Степан Гавриш — організатор УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасників Зборів.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

проф. Микола Мартинюк, *голова*

Катерина Федірко, *касир* — Дженет Боланд, *секретар*

Вступайте в члени УНСоюзу!

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам

на академічний рік 1980-81

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до 31-го березня 1980 року, на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302